

ОТ ТЪМНИНА **КЪМ СВЕТЛИНА**
ОТ СМЪРТ **КЪМ ЖИВОТ**

КОНСТАНТИН НЯГОЛОВ

Константин Няголов

**ОТ ТЪМНИНА КЪМ СВЕТЛИНА
ОТ СМЪРТ КЪМ ЖИВОТ**

2025

От тъмнина към светлина

От смърт към живот

Константин Няголов — автор

Диана Лулова — компютърен дизайн и корица

Издадена от „Баща на любовта“

fatheroflove-bulgaria.com

СЪДЪРЖАНИЕ

Вместо увод.....	5
От тъмнина към светлина	6
Двамата погубители на човека	12
Кой и какъв е Бог	16
Божият закон.....	40
Библейските празници.....	58
Заключение	63

ВМЕСТО УВОД

„Да им отвориш очите, за да се обърнат от тъмнината към светлината, и от властта на Сатана към Бога, и да приемат опрощение на греховете си и наследство между осветените чрез вяра в Мене.“ (Деяния на апостолите 26:18)

„И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина.“ (1Йоан 1:5)

„Тогавя Исус пак им говори казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.“ (Йоан 8:12)

ОТ ТЪМНИНА КЪМ СВЕТЛИНА

Божие слово Библията ни съобщава, че след грехопадението на първата човешка двойка при сътворението – Адам и Ева, цялото човечество изпада в умопомрачение и духовен мрак, който продължава и до днес, което неизбежно води до физическа и вечна смърт. Тази духовна тъмнина е наречена грях, който бавно или по-бързо погубва и убива всеки един човек родил се на тази земя. Този умствен мрак е свързан основно с изопачената представа за Бога след грехопадението, с разбирането на истинския Му характер, което продължава вече 6000 години и погубва милиони човеци.

В какво още се изразява тази духовна тъмнина? Тя е в три направления. Първо това е световният атеизъм (отричане и неверие в Бог), второ езичеството (всички небиблейски религии), трето масовото популярно държавно християнство (католицизъм, православие и протестантизъм) – което всъщност е езичество загърнато с „християнска“ мантия и маска. Всички те трите взети заедно или поотделно са измамни и себеизмамни и неизбежно и сигурно водят до вечна смърт. Без истинско духовно просветление (основано на правилното разбиране на Библията чрез Божия Дух)

човешкият вид (Homo sapiens) загива. Атеизмът е наречен в Библията – „безумие“:

„Безумният рече в сърцето си: Няма Бог. По-квариха се, извършиха омразни дела; няма кой да прави добро. Господ надникна от небесата над човешките чада, за да види има ли някой разумен, който да търси Бога. Всички се отбиха, заедно се развратиха; няма кой да прави добро, няма ни един.“ (Псалм 14:1-3)

Атеистите вярват в „Големия взрив“, в самозараждането на живота, в еволюцията. Не могат обаче да обяснят откъде се е взела тази първоначална свръхплътна материя концентрирана в една точка, която се е самовзривила и оттам се е образувала Вселената и земята. Да не би тази първична материя да се е самосъздавала? Атеизма също е вид религия, защото и за него се изисква вяра. Атеистите вярват, че няма Бог, но не могат да докажат това твърдение. Те само вярват. Защо съществува атеизъм? Защото по наследство от Адам човек се ражда с грешно естество и ум който е в бунт против Бога. Грешниците не искат да има Бог, защото ако има такъв, те като Негови творения автоматично стават зависими и отговорни за живота и действията си пред Него. Това не им харесва, те се бунтуват, правят каквото си искат, отхвърлят Го в умовете си и с действията си с което просто се самоубиват. **„Защото заплатата на греха е смърт...“** (Римляни 6:23) Не, че Бог ги убива, грехът, неверието, и собственият им бунт и отделяне от Бога – от Източника на живота ги убива, но те не осъзнават този факт. Исус казва: **„Защото отделени от Мене не можете да сторите нищо.“** (Йоан 15:5)

Цар Давид е записал:

„Пази ме Боже, защото на Тебе се уповавам.“

Рекох на Господа: Ти си Господ мой; Вън от Тебе няма добро за мене.“ (Псалм 16:1-2)

Дано всички атеисти да успеят да проумеят собственото си безумие (както казва Словото), за да не погинат.

Вторият компонент от духовния мрак е така нареченото езичество. Какво е езичество? Всички небиблейски вярвания и религии по света са езичество. Техните основни характеристики (които също са смъртоносни) са политеизъм (вяра в много и различни, но реално несъществуващи „богове“), вяра в безсмъртие на душата, в прераждане, в живот след смъртта и опити за спасение чрез човешки дела. Езическите „богове“ в които огромна част от човечеството вярва са с ужасни характери. Те постоянно са недоволни, раздражителни, гневни и за да бъдат успокоени и умиловани изискват принасянето на жертви (включително и на хора), проливането на кръв и принасянето на всякакви скъпи дарове.

Третият компонент от мрака, който за голямо съжаление и срам е така нареченото масово и популярно християнство представено в трите си основни дяла – католицизъм, православие и протестантизъм. Самият факт, че християнството е разделено и раздробено, а не единно показва, че в него съществува измама и заблуда. Исус казва:

„Аз и Отец сме едно“ и се моли за последователите Си: **„И не само за тях се моля, но и заради онези, които биха повярвали в Мене, чрез тяхното учение, за да бъдат всички едно, както Ти Отче, Си в Мене, и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил и Мене.“** (Йоан 17:20-21)

След възнесението на Христос и смъртта на последните апостоли и преки ученици на Спасителя, след чистата и неопетнена църква (от I-ви век) в християнството започват да навлизат смъртоносни измами, небиблейски и сатанински заблуди, които и до ден днешен я покваряват и водят към погибел. Тези измами не са нищо друго освен старото езичество отново навлязло в църквата но прикрито с камуфлаж, преоблечено с „християнска“ одежда, маска, имена и терминология. Цялото християнство (и в трите си дяла) вярва в бог Троица-Триединство, което е политеизъм и всъщност е езичество, за разлика от монотеизма на Библията (само един Бог) и е пряко нарушение на първите две Божии заповеди от Декалога. Цялото християнство (с малки изключения) спазва неделята („диес солис“ – ден на слънцето), а не съботата, което е нарушение да четвъртата заповед от Божия закон. Що за християнство и християни, които отхвърлят Божията воля и закон, а се кланят на едно творение – слънцето, а не на Твореца? Абсолютно и пълно езичество! Поклонение на статуи и икони (изображения) практикувано от православието и католицизма е отново нарушаване на Божиите заповеди. Поклонение човек дължи само на Твореца – живия и вечен Бог, а не на някакви материални предмети и изображения, на мъртви човеци наричани светци и светици. Те отдавна са в гроба и не могат да помагат на когото и да било и самите те се нуждаят от възкресение. Поклонението, службите и молитвите пред тях е грубо идолопоклонство и подигравка с живия и вечен Бог, Който единствен може да прощава, изцелява, възкресява и да дава живот. Ето какво е записано в Писанията:

„Тогава Господ ви говори изсред огъня; вие чухте думите, но не видяхте никакъв образ; само чухте глас... И така внимавайте добре за себе си

(защото в деня, когато Господ ви говори на Хорив изсред огъня, вие не видяхте никакъв образ), да не би да се отклоните и си направите идол, подобие на някой образ, подобие на мъж или жена, подобие на някое животно, което е на земята, подобие на някоя крилата птица, която лети на небето, подобие на нещо, което пълзи по земята, подобие на някоя риба, която е във водите под земята; и да не би, като погледнеш към небето и видиш слънцето и луната, звездите и цялото небесно множество, да се заблуждаваш, за да им се кланяш и да служиш на тях, които Господ твоят Бог, разпредели на всички народи под цялото небе." (Второзаконие 4:12, 15-19)

Евангелист Матей е записал: „**Исус му каза: Махни се Сатана; защото е писано: „На Господа твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш.**“ (Матей 4:10)

Вярването в безсмъртието на душата е страшна измама и заблуда навлязла също от езичеството. Библията е пределно ясна по този въпрос:

„Ето, всички души са Мои; както душата на бащата, така и душата на сина е Моя; душата, която е съгрешила, тя ще умре.“ (Йезекиил 18:4)

Няма такова нещо като съзнателна безсмъртна душа съществуваща извън тялото. Това е окултизъм, спиритизъм, и сатанински изяви, имитации и внушения, с цел измамване, отделяне от истинския Бог, заробване и погубване на човека.

И най-опасната и смъртоносна измама и заблуда в християнския свят е погрешното разбиране на Божията идентичност и истински характер. Вярването в един троен, насилствен и наказващ грешниците Бог.

Днешният свят спешно и отчаяно се нуждае от проглеждане и от правилна духовна библейска светлина по всички тези въпроси.

ДВАМАТА ПОГУБИТЕЛИ НА ЧОВЕКА

Още с раждането си и по наследство всеки човек получава двама погубители, смъртни врагове и „зверове“ които през целия му живот постоянно го нападат и се опитват да го унищожат. Единият враг е външен, а другият вътрешен. **Външният** е Луцифер – Сатана, а **вътрешният** е човешкият „аз“, наследен, вроден, перманентен егоизъм, който е равен на грях, последицата от който (ако не бъде победен) е вечна смърт. Луцифер е първият бунтовник срещу Бога във вселената – първият убиец (враг – Сатана) и самоубиец. Той е първият архиизмамник. Библията го сравнява със змия и го нарича лъжец, баща на лъжата, клеветник и човекоубиец. Той е авторът на смъртта:

„И стана война на небесата: Михаил и неговите ангели воюваха против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. И беше свален големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и Сатана, който мами цялата вселена; свален беше на земята, свалени бяха е ангелите му заедно с него. И чух силен глас от небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог,

и властта на Неговия Помазаник; защото беше свален клеветникът на нашите братя, който ги клевети ден и нощ пред нашия Бог.“ (Откровение 12:7-10)

Ето и думите на Христос по темата: „**Защо не разбирате онова, което ви говоря? Защо не можете да слушате Моето учение? Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата. А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате.“ (Йоан 8:43-45)**

Вторият - вътрешният враг е човешкият егоизъм получен по наследство от първите ни родители Адам и Ева след грехопадението им в Райската (Едемската) градина още в зората на човечеството. Този вроден егоизъм съпътства ежедневно всеки човек до края на земния му живот и ако не бъде премахнат и унищожен неизбежно води до вечна смърт. Егоизмът е болестно и самоубийствено състояние на ума. Всички още след зачатие си се раждаме грешници, т. е. егоисти, бунтовници, духовно болни, убийци и самоубийци. Давид е проумял този факт и го е записал:

„Ето родих се в нечестие, в грях ме зачна майка ми. (Псалм 51:5)

Апостол Павел допълва: „...както е писано: „Няма праведен нито един; няма никой разумен, няма кой да търси Бога. Всички се отклониха, заедно се развратиха; няма кой да прави добро, няма нито един.“ „Гроб отворен е гърлото им, с езиците си ласкаят“. Аспидова отрова има под устните им.“ „Техните уста са лъжи и клевета и горест.“ „Нозете им бързат да проливат кръв; опустошение и разорение има в пъ-

тищата им; и те не знаят пътя на мира.“ „Пред очите им няма страх от Бога.“ (Римляни 3:10-18)

Мъдрецът Соломон казва същото: **„Казах в сърцето си относно човешките синове, че това е, за да ги опита Бог, и за да видят те, че в себе си са като животни.“ (Еклисиаст 3:18)**

Изразът в английските библии е „като зверове“. И това е точно така. Още с раждането си хората са егоистични, злобни, твърдоглави и с вражда и бунт против Бога. Дори още бебетата и малките деца се гневят, инатят, и нерядко пищят, хапят, дращят, скубят и понякога се опитват дори да удрят своите родители. В младежка възраст агресията им нараства. Почти ежедневно в медиите се появяват съобщения за жестоки побои и насилия не само между ученици, непълнолетни момчета, но вече все по-често и между момичета. В зряла възраст грехът вече се изявява напълно в жестоки криминални престъпления, насилия и убийства. Родители убиват деца и деца убиват родителите си. Войните пък са върха на насилието, когато ежедневно по фронтовете биват убивани, десетки, стотици и дори хиляди, както войници, така и цивилно население. Да, човекът в грешното си състояние е истински звяр, по-лош и от животните. Хищниците убиват, за да се нахранят, но човекът убива, за да задоволи ужасният си, ненаситен и перманентен материализъм, гордост и егоизъм. И ако Бог в милостта и любовта Си, не ограничава злото човечеството отдавна да се е самоунищожило. Колко трябва да сме благодарни на Бог, Който ежедневно с Духа Си ни убеждава и възпира от нашите безумия. Хората извършват не само физически, но и духовни убийства. Максим Горки е казал: „Всички ние убиваме, едни с куршуми, други с думи.“ Хората постоянно се мразят, завиждат, клеветят, подиграват, обиждат, проклинат. Вътрешният погубител и враг на човека – „грехът“ е по-страшен

от външния – Сатана. Ако човек бъде очистен вътрешно от греха, то той става победител и бива спасен. Сатана може да го изкушава, но не може да го накара насила да съгреша. Решението го взема всеки човек лично. Ние можем да си мислим, че сме праведни и да се преструваме на такива, но Бог познава сърцата ни. Него не можем да излъжем. Апостол Матей е записал думите на Исус:

„Горко на вас книжници и фарисеи, лицемери, защото почитвате външността на чашата и блюдото, но отвътре сте пълни с грабеж и насилие. Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста... Защото приличате на варосани гробници, които отвън изглеждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота. Също така и вие отвън изглеждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.“ (Матей 23:25-28)

Това е една страшна вътрешна борба на всеки човек, който иска да бъде очистен и спасен. Апостол Павел също е преживял тази борба с греха и посочва единственият изходен път:

„Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта? Благодаря на Бога, има избавление чрез Исуса Христа, нашия Господ!“ (Римляни 7:24-25)

Ако човек не се обърне с вяра към Спасителя Христос той не може със свои сили да победи греха и ще загине.

„И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име, дадено между човеците, чрез което трябва да се спасим.“ (Деяния на апостолите 4:12)

КОЙ И КАКЪВ Е БОГ

Това е един изключително важен (най-важния) и спасителен въпрос - „Настоящата истина“ в края на времето преди Второто Пришествие на Исус Христос на земята касаещ човешкото спасение от греха и смъртта. В същото време поради неразбирането му той е една страшна и смъртоносно заблуда най-вече за християнския свят. Ето защо е наложително с помощта на Божието слово да му се обърне специално внимание. Всъщност въпросите са два:

Кой е Бог? И тук става въпрос за идентичност (статут) който в Библията е ясно представен, а не за естество – материя (която за творенията е неизвестна - „тайна“). Много хора изобщо не правят разлика между естество и идентичност, което ги обърква, и води към заблуда, но тези две понятия са съвсем различни.

Какъв е Бог? Тук става въпрос за характер (добър, лош, гневен, кротък, жесток, милостив) и за отношения (прощателност, милост, любов, взаимопомощ, омраза, насилие) Свързан е с така нареченият „Божи гняв“, „съд“, наказания, въздаяния, възмездия, с изискването на жертви.

Да започнем с въпроса за Божията идентичност.

Целият християнски свят (със съвсем малки изключения) вярва в един Бог когото нарича „Троица“ или „Триединство“. Вярва в трима съравни и съвечни богове, които в същото време са един бог. Някаква мистериозна, странна смесица и субстанция която никоой не разбира, нито може адекватно да обясни, и като извинение нарича това „тайна“. Проблемът на християните е, че в Библията такъв израз „Троица или Триединство“ изобщо не съществува, както и израз „Бог Свят Дух“. Това са човешки измислици и заблуди внушени от Сатана.

Библията ясно заявява: **„... на Единствения Бог, наш Спасител чрез Исус Христос нашия Господ, да бъде слава и величие, господство и власт, и преди всички векове, и сега и до всичките векове. Амин!“** (Юда 1:25)

„Защото има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Исус.“ (1Тимотей 2:5)

„... за нас има само един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние за Него, и един Господ, Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него.“ (1Коринтяни 8:6)

Апостол Павел пределно ясно обяснява, че има само един единствен Бог Отец, от Когото е всичко съществуващо във Вселената и един Господ Исус Христос Неговият единствен, роден, буквален (а не метафоричен) Син чрез Когото е всичко. Отец е Източникът, а Синът е Каналът чрез Когото протича живота и всички останали благословения към творенията. Няма никакъв друг трети бог Свети Дух, нито пък някаква мистериозна, тайнствена и необяснима „Троица“. Исус Христос е истински буквален, а не алегоричен, метафоричен и само изпълняващ роля на Син. Сам Бог

Отец заявява:

„Ти Си Мой Син, Аз днес Те родих.“ (Псалм 2:7; Деяния на апостолите 13:33)

„Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение...“ (Матей 17:5)

„И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“ (Йоан 1:14)

„Никой никога не е виждал Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви.“ (Йоан 1:18)

Исус казва: **„... защото Отец Ми е по-голям от Мене.“** (Йоан 14:28) Синът Христос е получил всичко от Своя Отец, а не обратното.

„Защото както Отец има живот в Себе Си, също така е дал на Сина да има живот в Себе Си.“ (Йоан 5:26)

„Всичко Ми е дадено от Моя Отец.“ (Матей 11:25)

„Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, освен Сина и онзи на когото Синът би благоволил да Го открие.“- (Лука 10:22)

„Аз не мога да върша нищо от Себе Си.“ (Йоан 5:30)

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Йоан 3:16)

„Който вярва в Него, не е осъден; който не

вярва, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.“ (Йоан 3:18)

„И кой побеждава света, ако не този, който вярва, че Исус е Божият Син.“ (1 Йоан 5:5)

Да видим сега кой е Светият Дух?

„И понеже вие сте синове, Бог изпрати в сърцата ви Духа на Своя Син, който вика: Авва, Отче.“ (Галатяни 4:6)

„Вие обаче не сте плътски, а духовни, ако живеете във вас Божият Дух. Но, ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.“ (Римляни 8:9)

„Като издирваха кое или какво посочваше Христовият Дух, Който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания и след тях славата.“ (1Петрово послание 1:11)

„И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им се забрани от Светия Дух да проповядват словото в Азия и като дойдоха срещу Мизия, опитаха се да отидат във Витания, но Исусовият Дух не им позволи.“ (Деяния на апостолите 16:6-7)

„А Господ е Духът; и където е Господният Дух, там е свобода.“- (2Коринтяни 3:17)

„Тогава ми каза: Ето Господнето слово към Зоровавел, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.“ (Захария 4:6)

„Духът на Господа Йехова е на Мене; защото Господ Ме е помазал да благовестявам... (Исаия 61:1)

„Има един ходатай между Бога и човека, човекът Исус Христос.“ (1Тимотей 2:5)

„Затова покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви и така да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос.“ (Деяния на апостолите 3:19-20)

„Триединството“ е хитра сатанинска измама и езически идол покрит с християнска маска. Измамените християни се молят на бог Троица, а някои и директно на бог Свят Дух. Това е ужасна грешка и измама – шедьовър на Сатана. Триединството е езическо прикритие на Дявола. Ето за пример само няколко такива езически троици: В Египет: Изиди-Хор-Сет и втора такава Озирис-Хор-Изида; Във Вавилон: Нимрод-Тамуз-Семирамида; При Етруските: Тиния-Уни-Минерва; В Ханаан: Ваал-Тамуз-Астарт; В Индия Брахма-Вишну-Шива; В Гърция: Зевс-Аполон-Атина; В езическия Рим: Юпитер-Марс-Венера; В папския Рим: Отец-Син-Дух (Света Троица) Поклонението на бог Троица е поклонение на Сатана. Това може да звучи шокиращо за християнския свят и „твърда за преглъщане духовна храна“, но е самата истина, която трябва да се проумее от вярващите, ако искат да се спасят.

Исус е показал ясно и е дал пример на последователите Си за правилна молитва: **„А вие се молете така: „Отче наш, Който си на небесата...“** (Матей 6:9-13)

Кръщенията в масовото християнство се извършват в името на Отца, Сина и Светия Дух позовавайки се на Матей 28:19. Но този стих изобщо не означава, че има трима богове и съответно бог Свят Дух. Светият Дух никъде не е наречен Бог. Светият Дух е духът на Отец и Сина Исус Христос. Това е живота и духовното невидимо и благотворно влияние и присъствие

на Отец и Христос в човешкия ум и сърце. Някои заявяват, че Светият Дух е личност. Това разбира се е вярно и не е в противоречие с истината. Отец и Сина са личности и Техният Свят Дух е съответно личност, но в невидима духовна форма, вид и присъствие, а не като някакъв трети бог.

Исус Христос заявява: „...**където двама или трима са събрани в Мое име, там Съм и Аз между тях.**“ (Матей 18:20)

Как е възможно това, след като Исус след възнесението Си е на небето? Именно чрез Своя Свят Дух – „Утешителят“, Той може неограничен повече от човешко тяло да присъства едновременно по целия свят и да влияе на човешките умове и сърца за покаяние, вяра и спасение. В Йоан 16:7 Исус заявява, че ако не отиде на небето Утешителят – Неговия Дух няма да дойде (Йоан 16:7). А в Йоан 14:6 Исус обещава да изпрати „друг Утешител“ – т.е. Своя Дух, за да утешава, напътства, насърчава, благославя и възстановява от пораженията на греха. Кой е този „друг Утешител“? Исус казва на учениците, че те Го познават – „Вие Го познавате“ (Йоан 14:17) Как може да познават някой друг „бог Свят Дух“, който те никога не са виждали? Те познават само Исус. Да, „Утешителят“ е точно Исус, Когато те отлично познават, но Той ще бъде между тях и в тях в Своята духовна форма, вид, изява и влияние – „Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.“ (Йоан 14:18) Това прекрасно обещание се изпълнява в деня на Петдесетница („ранния дъжд“) и дава сила на вярващите за разнасяне на Евангелието по света. Обещана е и втора още по-голяма мярка и дял („късния дъжд“) от Духа на Исус – Утешителят в края на времето за завършване на спасителния план преди Пришествието – видимото второ идване на Христос, за да вземе очакващите Го преобразени вярващи в Божието царство на славата и вечността.

И още нещо по въпроса за кръщението и Троицата. Първите ученици – апостоли на Исус Христос особено след Петдесетница отлично са разбирали Божиата идентичност и за разлика от днешните духовни водачи и църковни ръководители са кръщавали, не в името на Троица, но в името на Христос:

„А Петър им каза: Покайте се и нека всеки от вас се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви и ще приемете този дар Светия Дух.“ (Деяния на апостолите 27:38)

„И заповяда да бъдат кръстени в името на Исус Христос. Тогава му се примолиха да остане няколко дни у тях.“ (Деяния на апостолите 10:48)

„А Павел каза: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал на народа, да вярва в Този, Който щеше да дойде след него, т. е. в Исус. И като чуха това, кръстиха се в името на Господ Исус.“ (Деяния на апостолите 19:4-5)

Сега да разгледаме и втория въпрос: Какъв е Бог – тоест какъв е Неговият Характер? Това е изключително важен въпрос. Той всъщност е и основният такъв от чието правилно разбиране зависи самото спасение на човека от греха и смъртта и получаването на вечния живот:

„А това е вечен живот – да познаят Тебе, Единия Истинен Бог, и Исус Христос Когото Си изпратил.“ (Йоан 17:3)

Това е прекрасен текст който ясно казва, че има само един истински Бог – Отец (а не някаква Троица) и от правилното Му познаване, чрез Неговия възлюбен Единороден Син - Исус Христос Когото Отец е изпратил да представи видимо пред човеците характера на Бога, за да могат гледайки на Него да се преобразят

по същия този образ „от слава в слава“ (2Коринтяни 3:18) и да станат годни за завръщане в Божието царство и вечността.

Апостол Павел ясно е разбирал важноста на тази истина когато е записал думите:

„Но това което беше за мене придобивка, сметнах го като загуба за Христос. Освен това смятам като загуба за това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия.“ (Филипяни 3:7-8)

Познаването на Бог такъв какъвто е в действителност, представен видимо чрез живота и службата на Неговия Син е в основата на самото Евангелие – добрата и спасителна вест за човечеството.

При сътворението Бог е Създал Адам и Ева с прекрасни характери – по Своя образ:

„И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде... И Бог видя, всичко което сътвори, и ето беше твърде добро.“ (Битие 1:27, 31)

След грехопадението провокирано от сатанинската измама, в умовете на Адам и Ева се извършва една моментална и пагубна промяна и трансформация. Над тях пада непрогледен духовен мрак и слепота. Те започват да възприемат Бога по коренно различен и противоположен начин. От любящ и добър Баща, те започват да Го виждат, като един гневен, жесток и наказващ тиранин, господар, убиец. Осъзнавайки, че са съгрешили, те треперейки от страх се скриват в градината, когато чуват, че Бог идва и ги търси за среща. Бог идва при тях, за да им обясни реално ситуацията и да им помогне и прости, но те вече не Му вярват и се

скриват, защото си мислят, че Той идва да ги накаже и убие. (Битие 3:8-13) Сатана вече е успял успешно да инжектира и внедри в умовете им своята ужасна правосъдна система, че „всеки грях трябва да бъде наказан“. От деца на Бог, те се превръщат в деца, роби и с характер на дявола. Сам Исус казва това:

„Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата. А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате. Който е от Бога, слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога.“ (Йоан 8:44-45, 47)

Тази страшна и смъртоносна лъжа – болестно състояние на ума за един директно наказващ Бог е инжектирана от Сатана се е просмукала дълбоко в човешкия ум и от поколение на поколение от дните на Адам по наследство се предава и достига до наши дни. Ето защо се е наложило Бог да изпрати Своя Син – Христос, да развенчае тази лъжа и измама (чрез живота и характера Си) и да премахне мрака от човешките умове, за да могат да прогледнат и да се спасят. В тази връзка е и въпроса за жертвите. Исква ли Бог принасяне на изкупителни жертви (включително и на Своя Син – Христос) за да може да прости на грешника, и ако Той не иска, кой тогава иска такива жертви? Ето какво е записано в Словото:

„Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло; всеизгарания и приноси за грях, не са Ти угодни.“ (Евреи 10:5-6)

„Защото милост искам, а не жертва и познаване на Бога – повече от всеизгарания.“ (Осия 6:6; Матей 9:13)

„На Тебе ще принеса жертва на хваление и името на Господа ще призова.“ (Псалм 116:17)

„Защото не искаш да Ти принеса жертва; всеизгаряния не са Ти угодни. Жертва на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже, Ти няма да презреш.“ (Псалм 51:16-17)

„Ще ям ли Аз месо от телци? Ще пия ли кръв от козли? Принеси на Бога жертва на хваление и изпълни на Всевишния оброците си... Който принася жертва на хвала, той Ме прославя; и на онзи, който оправя пътя си, ще покажа Божието спасение.“ (Псалм 50:13-14,23)

„С какво да дойда пред Господа и да се поклоня пред Всевишния Бог? Да дойда ли пред Него с всеизгаряния, с едногодишни телета? Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, плода на утробата си – за греховете на душата си? Той ти е казал човече, какво е добро; и какво иска Господ от тебе; не е ли да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог.“ (Михей 6:6-8)

Ето и призива на апостол Павел:

„И така моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога като ваше духовно служене.“ (Римляни 12:1)

В представените текстове и от Стария и от Новия Завет става пределно ясно, че Бог никога не е искал кръвни или някакви други материални жертви, за да може да прости, а само „жертва жива“ и „дух съкрушен“. Ако Бог не е искал жертви, за да прости греховете, кой тогава е искал такива? Това не е никой друг

освен самият грешник. В помрачения си ум, изопачена представа за Бога и сатанинска наказателна правосъдна система грешникът не би могъл да повярва, че може да му бъде простено само чрез покаяние, признаване на греховете и без някой да бъде наказан. В това си трагично състояние грешникът остава без надежда и ще умре в отчаяние и в греховете си. Ето защо жертвата на Христос в спасителния план е била неизбежна. – „...но със скъпоценната кръв на Христос, като на Агнец без недостатък и пречист. Който наистина беше предопределен преди създанието на света...“ (1Петрово послание 1:19-20)

Човекът, а не Бог се е нуждаел и е искал изкупителна жертва. Бог е допуснал жертвената система, не че Му е била нужна, но поради помраченото съзнание на грешника, за да може да го достигне и спаси. Жертвоприношенията са езичество, а не християнство. Езичниците се опитват, чрез своите кръвни жертви (включително и на хора) да омилостивят своите гневни богове. Ето и един много точен цитат по въпроса: „Моля, не пропускайте представената тук идея, че ние сме тези, които изискваме жертва, а не Бог. Защото ние сме тези, които вярват, че „Без проливането на кръв не може да има прошка.“ Исус проля кръвта си като умилостивение, не за да умилостиви Бог, а човека! Така, че вместо Бог да изисква жертва и ние да я осигуряваме, ние сме тези които изискваме жертвата, а Бог я осигурява. Всичко е било за умиротворяване и успокояване на нас, които сме били враждебни към Него.“ (К. Дж. Мълинс, „Бог ли е убил Исус вместо да убие нас.“ стр. 82-83, Мараната медия, 1923)

„Старозаветният евангелист“ пророк Исаия е записал точно тази истина в пророчеството си за Исус:

„Той наистина понесе печалта ни и със скър-

бите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, бит беше поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме.“ (Исая 53:4-5)

Ето и думите на Исус които потвърждават, че Бог Отец никога не е искал жертвата на Своя Син, а само чрез Него Той да разкрие видимо и ясно пред човеците Своя милостив, добър, ненасилствен и любящ характер на Баща. Исус Казва:

„Аз Те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша. Изяхвих името Ти на човеците, които Ми даде от света.“ (Йоан 17:4,6)

Тези думи на Христос са изречени преди кръста и Голгота, което ясно показва, че Бог никога не е искал жертви, насилие и кръв, независимо на какво и кого. Причината за кръста сме ние, а не Бог, за да можем да повярваме, че някой вече е наказан, че ни е простено и да живеем. Бог ни достига там където сме, в своето поразено мислене и жалко духовно състояние подобно на апостол Павел който казва: „... **За всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина.**“ (1Коринтяни 9:22) Исус в земната Си служба никога не е искал някой да Му принася изкупителни жертви, както в случая с жената хваната в прелюбодейство, или при излекуването на паралистика, а само смирение, покаяние и „дух съкрушен“. Грешникът, включително и християните обаче, дори и до днес много бавно и трудно проумяват тази истина и продължават да търсят и предлагат всевъзможни изкупителни, материални жертви и опити за спасение чрез дела.

В Библията на немалко места се говори за „Божия

гняв“, отмъщение, наказания, страшния съд, но да видим в какво се изразяват тези термини и дали се разбират правилно? Бог казва:

„Защото Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ. Понеже, както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, и Моите помисли от вашите помисли.“ (Исаия 55:8-9)

„Възлюбени, не си отмъщавайте, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: На Мене принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ.“ И така, „ако неприятелят ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, дай му да пие; защото това което правиш, ще натрупаш жар на главата му.“ **Не се оставяй да те побеждава злото; а ти побеждавай злото чрез доброто.“** (Римляни 12:19-21)

Ето и един такъв библейски старозаветен пример към горния текст, за побеждаване на злото чрез доброто: **„Тогавя Елисей им каза: Не е този пътят, нито е този градът; елате сред мен и ще ви заведе при човека, когото търсите. И ги отведе в Самария. Когато стигнаха в Самария, Елисей каза: Господи отвори очите им и те видяха, че бяха сред Самария. А когато ги видя Израилевият цар каза на Елисей: Да ги поразя ли татко? Да ги поразя ли? А той отговори: Не ги поразявай. Ти би ли поразил онези, които би пленил с меча и лъка си? Сложи им хляб и вода, за да ядат и пият; и нека се върнат при господаря си. И сирийските чети на дойдоха вече в Израилевата земя.“** (4Царе 6:19-23)

Да продължим с „Божия гняв“: **„И в онзи ден гневът Ми ще пламне против тях и Аз ще ги оставя и ще скрия лицето Си от тях; и ще бъдат погълнати от**

много злини, и скърби ще ги постигнат. И в онзи ден народът ще каже: Не ме ли постигнаха тези злини, понеже моят Бог не е сред мен? Но в онзи ден Аз непременно ще скрия лицето Си заради цялото зло, което са сторили, защото са се обърнали към други богове.“ (Второзаконие 31:17-18)

„... А като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Протегни си ръката. Той я протегна; и ръката му оздравя.“ (Марк 3:5)

„Тогава ще извикат към Господа, но няма да ги послуша и ще скрие лицето Си от тях в онова време, както и те вършиха зли дела.“ (Михей 3:4)

И така, „Божият гняв“ е всъщност „Божията скръб“ поради закоравяването на човешките сърца в греха, а Божието отмъщение и наказание се изразява в „отвърщане и скриване на лицето Му“ и оставяне на грешника да понесе последиците от собствените си грехове, безумия и зли дела. Сатана веднага се възползва от тези възможности и случаи на оттегляне на Божията защита от нечестивите, бунтовни и твърдоглави човеци и ги поразява и унищожава по различни начини, но приписва тези действия на Бога, като Го представя като един наказващ разгневен убиец – „Божият гняв“. И наивните и заслепени човеци си мислят точно това – че Бог ги наказва и Го намразват още повече. Сатана в същото време под прикритие доволно потрива ръце, радостен от изкусната си измама.

Убива ли Бог? Непоклатимият отговор се намира в Христос:

„**Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца и достатъчно ни е. Исус му казва: Толкова време съм с вас и не Ме ли познаваш Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи**

ни Отца? (Йоан 14:8-9)

Исус ясно заявява, че Отец е със същия характер като Него. **„Аз и Отец сме едно.“** (Йоан 10:30) Исус никога не е убил никого, нито е насилвал някого. Това неопровержимо доказва, че и Бог никога не е извършил убийство или насилие над творенията Си. Ако някой твърди обратното това означава, че Исус е лъжец относно характера на Своя Баща. Може ли някой да обвини Христос в лъжа?

„Исус отговори: Ако славя Аз Себе Си , славата Ми е нищо; Отец Ми е Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог; и пак не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз Го познавам и пазя славата Му.“ (Йоан 8:54-55)

„А Исус му каза: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен Един Бог.“ (Лука 18:19)

„И известието, което чухте от Него и известяваме на вас, е че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина.“ (1Йоан 1:5)

„Не се заблуждавайте, любезни мои братя; всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.“ (Яков 1:17)

Много християни все още вярват и мислят, че Бог Отец е строг и наказващ всеки грях, а Исус Христос е милостив и прощателен и че трябва да моли и да се опитва да умилостивява Бога. Противопоставят Отец на Сина, Стария на Новия Завет, благодатта на закона, като се позовават на редица старозаветни истории. Първо трябва да се каже, че това привидно изглежда по този начин поради изопаченото от греха човешко мислене и представа за Бога, от приетата в ума още

при грехопадението в Едем наказателна, измамна, сатанинска, правосъдна система. Съществуват повече от 90 старозаветни текста, които ясно говорят за Божият любящ, милостив и ненасилствен характер. Да проследим само няколко от тях:

„Защото е неизбежно да умрем и сме като вода, разляна по земята, която не се събира пак. А и Бог не отнема живот, а изнамира средства, така че изгнаникът да не остане далеч от Него.“
(2Царе 14:14)

„Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? – казва Господ Йехова. А не е ли по-добре да се върне от пътя си и да живее.“ (Йезекиил 18:23)

„Отхвърлете от себе си всички престъпления, с които беззаконствахте, и си направете ново сърце и нов дух; защо да умрете дома Израилев? Понеже Аз не благоволя в смъртта на онзи, който умира, казва Господ Йехова; затова върнете се и живеете.“ (Йезекиил 18:31-32)

„Господ премина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилва с милост и вярност.
(Изход 34:6)

„Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост е вечна.“ (Псалм 107:1)

„Защото, понеже Аз Господ, не се изменям, затова и вие Яковови чада не загинахте.“ (Малахия 3:6)

„... че по милост Господня, ние не бяхме довършени, понеже не чезнат щедростите Му.“
(Плач Йеремиев 3:22)

„Господ ми се яви отдавна и каза: наистина те

възлюбих с вечна любов; затова продължих да ти показвам милост.“ (Йеремия 31:3)

„Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си и богатият да не се хвали с богатството си; а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мене, че Съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя казва Господ.“ (Йеремия 9:23-24)

„Господи, Твоята милост стига до небето, верността Ти - до облаците; правдата Ти е като великолепните планини; отсъжденията Ти са голяма бездна; Ти Господи, запазваш хора и животни. Колко е скъпоценно Твоето милосърдие, Боже! Затова човешките синове прибягват под покроба на крилете Ти. Ще се напият от най-доброто на дома Ти, и от ръката на Твоите сладости ще им дадеш да пият. Защото в Теб е изворът на живота, в Твоята светлина ще видим светлина.“ (Псалм 36:5-9)

След тези категорични текстове от Писанията които ясно показват, че нито Отец, нито Синът Христос някога са убивали хора, тогава кой убива и кой е убиецът? Библията дава верният отговор:

„Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христос Исус нашия Господ.“ (Римляни 6:23)

Казано е, че заплатата на греха, а не заплатата за греха е смърт. Разликата е драстична. Стихът ясно показва, че грехът е този който убива човека, а не Бог. Естествените последици от греха (неверие, егоизъм, сребролюбие, алчност, гордост, бунт, омраза, завист) убиват грешника. Човешкият перманентен егоизъм прекъсва връзката с Бог – Извора на живота и естест-

веният резултат от това неминуемо е смърт. Библията също добавя:

„Тогавя, когато похотта зачене, тя ражда грях; а грехът, когато се развие напълно, ражда смърт.“ (Яков 1:25)

„...душата която е съгрешила, тя ще умре.“ (Йезикиил 18:4, 20)

Това не е заплаха от страна на Бог към човека, че ще го убие заради греховете му, а е предупреждение за естествените последици от греха. Освен това показва, че не съществува така наричаната „безсмъртна душа“, което не е нищо друго освен хитра окултна Сатанинска спиритическа и погубваща милиони наивни и лековерни човечеи измама. Първият убиец на земята е Каин, който убива брат си Авел. Първият убиец във вселената е Сатана:

„Ваш баща е дяволът – Той беше открай човекоубиец...“ (Йоан 8:44)

За човека се казва още:

„Всеки който мрази брата си е човекоубиец ; и вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.“ (1Йоан 3:15)

Божията себепожертвователна агапе любов не отнема а само дава: ... **и живот, и дишане и всичко**. (Деяние на ап. 17:25)

„Златният стих“ на Библията е категоричен за това:

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един който вярва в Него, но да има вечен живот.“ (Йоан 3:16)

Да разгледаме накратко и въпроса за „Божия съд“, който също е свързан с характера на Бога. На редица места в Библията (в пророчествата на Даниил и Откровение и др.) се говори за „Божия съд“ с който християните много обичат да плашат невярващите, като себеизмамно си мислят, че с това ще ги накарат да повярват. Това показва непознаване на Бога. Бог е агапе любов, а тя не заплашва, а привлича грешника и го води към покаяние и спасение.

„В любовта няма страх, но съвършената любов пропъжда страха; защото страхът има в себе си наказание и който се страхува, не е усъвършенстван в любовта.“ (1Йоан 4:18)

За този „страх“ се уточнява какво означава:

„Страхът от Господа е начало на мъдростта и познаването на Светия е разум.“ (Притчи 9:10)

„Страхът от Господа е възпитание в мъдрост и смирението предшества славата.“ (Притчи 15:33)

„Страх от Господа е да се мрази злото; Аз мразя гордост и високомерие, лош път и извратени уста.“ (Притчи 8:13)

Страх от Господа означава „**мъдрост**“, „**познаване на Светия**“ – на Неговия милостив, любящ и ненасилствен характер, страх, не от Божие наказание, а от злото и греха вътре в нас който ни убива.

В последната книга на Библията „Откровение“ в първата от трите ангелски вести към човечеството се казва:

„...Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът на Неговия съд; и поклонете се на Онзи, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.“ (Откровение 14:6-7)

Вече разбрахме, какво означава „страхът от Господа“. Да видим и каква е „Божията слава“ и „Неговия съд“:

„Тогава Мойсей каза: Покажи ми славата Си. А Господ му отвърна: Аз ще направя да мине пред тебе цялата Моя благодат, и ще проглася пред теб Името Йехова; и ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожаля, когото ще пожаля.“ (Изход 33:18-19)

„Господ премина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който избилства с милост и вяност.“ (Изход 34:6)

Ясно се вижда, че „Божията слава“ не е нищо друго освен Неговият прекрасен агапе любящ, милостив и ненасилствен характер изявен видимо и ясно чрез Сина Христос.

„Понеже Бог, който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети светът с познаването на Божията слава в лицето на Исус Христос.“ (2 Коринтяни 4:6)

Да, Божията слава се вижда и в Неговата неограничена творческа сила и мощ, **„Защото Той каза и стана“**... (Пс. 33:9) в красотата и съвършенството на творенията които е създал **„Небесата разказват славата Божия, и просторът известява делото на ръцете Му.“**- (Псалм 19:1), но най-голямата слава се намира в Неговият свят и любящ характер – „Защото Бог е любов.“ (1Йоан 4:8)

Да разгледаме и третият израз: **„защото настана часът на Неговия съд“**. Трябва да разберем кой кого съди? Бог ли съди човека, или човека съди Бога? Пър-

воначално поради сатанинската и адамова наказателна правосъдна система изглежда, а и така се разбира, тълкува и проповядва, че Бог съди човеците, но да видим дали това е така? Апостол Йоан е категоричен и е записал следното:

„Защото Отец не съди никого, но е дал на Сина власт да съди всички, за да почитат всички Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита и Отца, Който Го е пратил.“ (Йоан 5:22:23)

Ето как съди Сина: **„Вие съдите по плът; Аз не съдя никого.“ (Йоан 8:15)**

„Понеже Бог не е пратил Сина Си на света, за да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него. Който вярва в Него, не е осъден; който не вярва вече е осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син. И ето какво е осъждението: светлината дойде на света, но човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.“ (Йоан 3:17-19)

Осъждението, т.е. самоосъждането е отхвърлянето на истината за Божия ненасилствен характер изявен видимо от Сина – Христос.

„А Исус извика и рече: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, а в Този, Който Ме е пратил. И който гледа Мене, гледа Онзи Който Ме е пратил. Аз дойдох светлина на Света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене и ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди. Словото което говорих, то ще го съди в последния ден. Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец Който Ме прати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря. И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И

тъй, това което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.“ (Йоан 12:44-50) Стиховете заявяват, че нито Отец, нито Синът осъждат грешника, но той се самоосъжда чрез неверието си, бунта, егоизма, омразата, нечестието и злите си дела.

„Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквато присъда съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.“ (Матей 7:1-2)

„Към милостивия, Господи, милостив ще се явиш, към непорочния, непорочен ще се явиш, към чистия чист ще се явиш и към развратния противен ще се явиш.“ (Псалм 18:25)

„Затова ти си без извинение, о човече, който и да си, когато съдиш другиго; защото, в какъвто съд съдиш другия, себе си осъждаш; понеже ти който съдиш, вършиш същото.“ (Римляни 2:1)

„Нечестивият ще бъде хванат от собствените си беззакония и с въжетата на своя грях ще бъде държан. Той ще умре от своето нежелание да се поучи и от голямото си безумие ще се заблуди.“ (Притчи 5:22-23)

„Народите затънаха в ямата, която сами направиха; в мрежата която скриха, се улови ногата на самите тях. Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; нечестивият се впримчва в делото на своите ръце.“ (Псалм 9:15-16)

„Изгледът на лицето им свидетелства против тях; и те, като Содом, вършат греха си явно, не го крият. Горко на душата им! Защото сами на себе си въздадоха зло.“ (Исая 3:9, 11)

Апостол Йоан е записал думите на Исус: „**Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, но е преминал от смърт към живот.**“ (Йоан 5:24)

Исус заявява недвусмислено и категорично, че който слуша Неговото учение и вярва в Бог Отец е преминал от смърт към живот и няма да бъде съден. Кое е това учение на Исус, което води от смърт към живот? Това е именно учението за Божият ненасилствен агапе характер, и че твърдението на Отец с глас от небето при кръщението на Христос в река Йордан: „**Ти Си Моят възлюбен Син в Когото е моето благоволение**“ („наслада“ на английски) се отнасят не само за Исус, но и за цялото човечество, за всеки един син и дъщеря на Бога, за всеки който с вяра приеме тази прекрасна и спасителна истина. Който отхвърля тази вест остава под осъждане и в мрак т. е. сам се осъжда с изкривената си представа за Бога, не може да се преобрази по „Божия образ“ и „ум Христов“, последицата от което неизбежно ще бъде изгубване на вечния живот. Защото както казва една мисъл: „С какъвто се събереш, такъв и ставаш“, или „Към когото гледаш такъв ставаш.“ Ако човек вярва в един наказващ Бог, той също става с такъв насилствен, злобен, жесток, наказващ и убиващ характер и същност. И обратното, ако вярва в думите на Исус, че Неговият Бог и Отец е Същият като Него „**Който е видял Мене, видял е Отец**“ (Йоан 14:8-9) самият грешник се преобразява и става ненасилствен, любящ, прощателен и милостив.

Дано всеки читател да приеме с вяра тези думи на Бог и на Сина Исус, за да може да се преобрази по Техния прекрасен образ и характер с което да стане годен за завръщане в Божието царство и да се спаси.

Ето и апела на псалмопевеца и цар Давид към всеки един човек на земята:

„Вкусете и вижте, че Господ е благ; блажен онзи човек, който уповава на Него!“ (Псалм 34:8)

„Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.“ (Йоан 10:10)

„Исус им казва: Аз съм пътят и истината и животът...“ (Йоан 14:6)

„И който е жаден нека дойде. Който иска нека вземе даром водата на живота.“ (Откровение 22:17)

„Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? – казва Господ Йехова. А не е ли по-добре да се върне от пътя си и да живее.“ (Йезекиил 18:23)

„Отхвърлете от себе си всички престъпления, с които беззаконствахте, и си направете ново сърце и нов дух... Понеже Аз не благоволя в смъртта на онзи, който умира, казва Господ Йехова; затова върнете се и живеете.“ (Йезекиил 18:31-32)

Накрая и думите на апостол Петър относно спасителното благословение от познаването и разбирането на истинския любящ и ненасилствен характер на Бога разкрит и изявен чрез Неговия Син Исус Христос:

„Благодат и мир да ви се умножат чрез познаването на Бога и на Исус, нашия Господ.“ (2Петрово послание 1:2)

БОЖИЯТ ЗАКОН

Във вселената и космоса съществува съвършен ред и хармония, която постоянно удивлява астрономите. Това е така поради наличието на точни и непроменени физични закони. Такива, но морални има и за интелигентните същества. Нищо не може да съществува без норми, правила, принципи и закони. Без тях неминуемо настъпва хаос, деградация, разпад и смърт. Без например закон и правилник за движение по пътищата, ще настане пълен хаос и страшни катастрофи. Всеки ще се движи където и както си иска – един вляво, друг вдясно, всеки ще преминава и пресича на какъвто си иска цвят на светофара и ще кара безразборно и навсякъде с каквато скорост си иска. Крайният резултат от всичко това неминуемо ще бъде смърт. Ето защо, поради мъдростта и любовта Си Бог е определил съвършен морален кодекс – закон за човешките същества, който при съблюдаването му да гарантира вечен живот и щастие на земните Му деца. Той постановява и регулира отношенията между Бог и човека и между човек и човека. Този закон е записан в Библията в Изход 20-та и Второзаконие 5-та глава. За тези които не са ги чували или чели нека да ги проследим:

Първата заповед гласи: „Тогавя Бог изговори всичките тези думи: Аз Съм Йехова твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя, от дома на робството. Да нямаш други богове освен Мене.“ (Изход 20:1-2)

В нея Бог съобщава своето име Йехова, което означава – Живеещият, Вечният и забранява поклонението на измислени, фалшиви и несъществуващи богове.

Втората заповед: „Не си прави кумир или каквото и да било изображение на нещо което е на небото горе, на земята долу или във водата под земята; да не им се кланяш, нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху децата до трето и четвърто поколение на онези, които Ме мразят, а показвам милости върху хиляда поколения на онези, които Ме обичат и пазят Моите заповеди.“ (Второзаконие 20:4-6)

Втората заповед категорично забранява правенето на идоли (кумири) и поклонението пред творения – предмети, статуи, икони, амулети, всякакви материални и духовни „богове“. Изразът, че Бог въздава за беззаконието на нарушителите до трето и четвърто поколение, не означава, че Той наказва хора за няколко поколения напред, но че последиците от греховете и лошият пример на родителите се предават и повтарят и от децата в продължение на много десетилетия и водят до отделяне от истинския Бог което в крайна сметка и резултат е погубел и смърт.

Третата заповед: „Не изговаряй напразно името на Господа твоя Бог, защото Господ, няма да счита за безгрешен онзи, който изговаря напразно името Му.“ (Изход 20:7)

Божиеото име (характер) е свято и трябва да се из-

говаря със смирение и почитание. В никакъв случай не трябва да се използва в лекомислени ежедневни разговори и подигравателно да се включва във вицове, анекдоти, реклами, ругатни, проклетия и др. подобни. Всеки който престъпва третата заповед извършва грях и носи съответната отговорност.

Четвъртата заповед: „Помни съботния ден, за да го освещаваш. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е в дома ти; защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови седмия ден и го освети.“ (Изход 8:11)

Тази заповед се отнася специално за отношението на човека към Бога, за поклонението, почивния ден събота (седмия), а не неделя (първия), както повечето атеисти и християни си мислят и погрешно практикуват. Промяната е била извършена постепенно от Католическата църква под измамния натиск и влияние на Сатана, но не и от Бог. Бог е непроменим, характерът Му е непроменим и заповедите Му са непроменими и съвършени. За голямо съжаление почти цялото християнство е измамено по този изключително важен и касаещ човешкото спасение въпрос. Неделята на латински „диес солис“ в превод „ден на слънцето“ означава поклонение на слънцето – едно творение, идол, на езическият слънчев бог Ваал, но не и на Твореца Бог. Поклонението в неделя е чисто езичество и всъщност под измамна маска е поклонение на Луцифер – Сатана. Ужасяващо е как целият атеистичен и християнски свят (с малки изключения) е заслепен, измамен и продължава да бъде мамен и тласкан към погибел. Четвъртата съботна заповед ще играе изклю-

чително важна роля в света в края на времето преди Второто Пришествие на Исус Христос. Тя ще раздели на две групи истинските и верните последователи на Бог от фалшивите и неверните. Тези които изпълняват и спазват изискванията и волята на Бог записани в Библията, от тези които са измамани от Сатана и чрез човешки измислени фалшиви заповеди и наредби наложени от църковни водачи и земни авторитети. Съботата е непреходен паметник на сътворението, рожденият ден на света. Както рожденият ден на някой човек не може да бъде променен, така и рожденият ден на света – съботата не може да бъде променена. Промяната на този специален и свят ден от човек означава бунт против Бога, грях и самоубийство. Твърдението на някои, че съботата се отнася само за евреите е абсолютно невярно. Съботата и брака водят началото си от времето на сътворението, когато не са съществували каквито и да било националности. Адам и Ева не са били евреи. Както сътворението и брака не са само за евреите, а за целия свят, така и съботата е общочовешка. В самата четвърта заповед в (Изход 20:10) ясно се казва: „... **а на седмия ден, който е събота на Господа, твоя Бог...**“ Съботата е на Господа, а не на евреите. Тези които спазват съботата и я освещават, признават, почитат и прославят Бога, като Творец и върховен Законодател. Заповедта е непробиваем щит против еволюционните теории, идолопоклонството и атеизма. Сам Бог в Библията потвърждава, че съботата не е временна или само до кръста, но е вечна:

„Защото както новото небе и новата земя, които Аз ще направя, ще пребъдват пред Мене, казва Господ, така ще пребъдва родът ви и името ви. И от новолуние до новолуние, и от събота до събота, ще идва всяка твар да се покланя пред Мене казва Господ.“ (Исая 66:22-23)

Дано всеки човек и християнин да се замисли над всичко това и ако установи, че е бил измамен и е вървял и продължава да върви в погрешна посока, то да извърши необходимата корекция и промяна във вярата, живота и поклонението си. Да премине от фалшивия ден – неделя, към библейската и Божия събота. От това ще дойдат големи благословения, въпреки, че тази промяна неминуемо ще предизвика яростна съпротива, (заплахи, подигравки, възможни уволнения и др.) атаки както от Сатана, така и от неговите демони и слепи земни роби и слуги - измамани грешни човечи. Бог обаче, ще ги закриля и ще им дава изходен път от всяко изпитание и изглеждаща безизходна (по човешки) ситуация.

Петата заповед: „Почитай баща си и майка си, за да се удължат дните ти на земята, която ти дава твоят Господ Бог.“ (Изход 20:12)

Тази заповед изисква почит и уважение към земните ни родители. Днес хиляди възрастни хора са забравени в старчески домове, приюти или изоставени направо на произвола на съдбата. Нещо повече, все по-често в медиите се появяват съобщения за пребити или дори убити родители от собствените им деца. Това е ужасно умопомрачение и състояние на безумие на днешния отдаден на сатанинското влияние свят. Петата Божия заповед е единствената от десетте придружена с обещание. Грижата за родителите е задължителна и е условие за по-дълъг и щастлив живот.

Шестата заповед: „Не убивай!“ (Изход 20:13)

Никой няма право да отнема, както чуждия, така и собствения си живот, тъй като никой не го е създал, нито може да го създаде. Единствен Бог е Този Който дава живота даром. Той като Творец е изворът на живота на всяко творение. Никой няма свой собствен,

иманентен вътрешноприсъщ и независим от никого живот. Всички ние и всички живи същества във всеки един момент и миг съществуват единствено поради факта, че Бог дава и постоянно поддържа живота им. Никой не се ражда по свое желание и никой няма право да го отнема. Патента на живота във вселената принадлежи на Бог. Самоубийството също е грях, който води не само до загуба на сегашния, но и до вечния живот. Днес света е ужасно място в което всяка минута се извършват многобройни убийства и самоубийства. Библията осъжда не само физическото но и моралното и духовното убийство. В 1Йоан 3:15 четем:

„Всеки, който мрази брата си е човекоубиец, а вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.“

Хулите, клеветите, подигравките, презрението също могат да убиват, или да тласкат към самоубийство. Гневът, презрението, ненавистта, омразата са всъщност едно убийство, което вече сме извършили в съзнанието си. Ако обстоятелствата ни позволяваха бихме го извършили и в действителност. Това показва колко дълбоко сме поразени от греха и как всички по един или друг начин сме престъпници и убийци и колко отчаяно се нуждаем от духовно лечение и преобразяване на ума - от ум Адамов в „ум Христов“, за да бъдем възстановени по „Божий образ“ и да станем годни за завръщане в Божието царство и вечността. И това спасение може да бъде извършено единствено от Бог чрез Неговия Син Исус Христос, чрез Христовия Дух - Утешителят.

Седмата заповед: „**Не прелюбодействай!**“ (Изход 20:14)

Осъждат се всички форми на блудство, прелюбодейство и разврат. Нещо повече, Исус посочва като

прелюбодейство, дори нечистите и развратни мисли, които са първата крачка към този грях. В Матей 5:27-28 четем:

„Чули сте, че било казано: Не прелюбодействай! Но Аз ви казвам, че всеки който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.“

Това се отнася еднакво и за двата пола и проблемът започва още на нивото на мисли и ума, а не само при действие. Ако мислите и ума бъдат променени и очистени, то и действията ще бъдат променени. Целта на тази заповед е да закриля брака и семейството, които Бог е учредил за благословение на човека още при сътворението в Райската градина и го е поставил като основна градивна клетка на обществото. На фона на седмата заповед светът днес изглежда тъжна, срамна и страшна картина. Пълна деморализация на всички възрасти и обществени нива. Ширещ се разврат, проституция, хомосексуализъм – еднополови бракове, масови и многократни разводи, безбрачно съжителство, порнография, сексуални сцени във вестниците, книгопечатането, киното, телевизията, социалните мрежи – интернет, като това вече не тревожи почти ничия съвест. Всичко това се е превърнало в индустрия, печеливш бизнес, реклама, начин на живот. Заради печалби медиите разпространяват и издигат неморалността в култ. Моралното падение и поквара днес достигат невиджани размери и мащаби. Държави и парламенти се надпреварват (под маската на демокрация и загриженост за човешките права) да узаконяват и защитават хомосексуални, еднополови бракове с правото да осиновяват и отглеждат деца. Това дори започва да се превръща в нещо като мода. Всеки който не е съгласен с тези абсурдни, противоестествени и неморални закони бива обявяван за враг на демокрацията, законите, реда и държав-

ността. Наистина е невероятно нивото на човешкото падение. Чрез масови гей-паради ЛГБТ – шествия със специални знамена и символи и по всевъзможни начини да се популяризира, афишира, натрапва и узаконява нещо, което здравият разум, Библията и Бог определят като отвратително, извратено, гнусота. Човечеството все повече и повече застава в открит бунт против Бога. Вероятно през цялата човешка история след грехопадението е имало хомосексуализъм, но той никога не е бил толкова масов както днес. Никога не е бил защитаван и налаган с държавни закони и международни конвенции. Дори и редица църкви и отделни духовници си затварят очите и допускат и толерират това ужасно зло. Нещо повече, вече немалко еднополови бракове биват сключвани официално в църкви и благославяни от църковни служители. Издават се и паспорти на лица с неутрален – трети пол – „то“. Има и наказани работодатели, които са отказали да назначат на работа хомосексуалисти. Съществуват и безброй още други такива извращения като смяна и избор на пол дори за деца още в детската градина. Ето, какво е записано в Библията за хомосексуализма:

„С мъж да не лягаш, като с жена. Това е гнусота... Затова всеки, който върши която и да е от тези гнусоти – човеците които ги вършат, ще бъдат изтребени измежду народа си.“ (Левит 18:22-23, 29)

„Или не знаете, че несправедните няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито прелъстителите на юноши, нито хомосексуалистите ... Ще наследят Божието царство.“ (1Коринтяни 6:9)

Във връзка със седмата заповед трябва да се добави и това, че тя се отнася не само за физическо но

и за духовно прелюбодейство – за поклонението на идоли и несъществуващи фалшиви и измислени езически богове, като в това число влиза и така наречената „Троица“ или бог „Триединство“, което нарушава и първите две заповеди от Декалога.

В заключение може да се каже, че днешният свят вече многократно е надвишил греховете на предпотопния свят, на порочните градове Содом, Гомор, Адма и Севоим, поради което и съдбата му няма да бъде по-различна.

Осмата заповед: „**Не кради!**“ (Изход 20:15)

С нея Бог установява правото на собственост. С това се цели уреждане на материалните отношения между хората и въвеждане на сигурност и защита, както на отделния човек, така и на обществото като цяло. Живеем във времето, когато човешката изобретателност за нарушаване на тази заповед вероятно е достигнала върха си. Краде се масово и поголовно по всевъзможни начини на всички обществени нива. Краде се материална и интелектуална собственост. Краде се тайно, краде се явно и легално, чрез изкуствено, спекулативно и нереално завишаване на цени, такси, данъци и издаване на несправедливи и ограбващи икономически, банкови, търговски наредби и закони. Тоталното нарушаване и на тази Божия заповед внася още едно потвърждение, че живеем в самия край на този бунтовен, грешен и покварен свят.

Деветата заповед: „**Не свидетелствай лъжливо против ближния си!**“ или „**Не лъжи!**“ (Изход 20:16)

Лъжата толкова дълбоко е навлязла в съвременния свят, че е почти невъзможно да се опише. Ето част от съдържанието на една статия по този въпрос публикувана във вестник „24 часа“ на 7.04.1994г. и озаглавена: „Лъжем по 200 пъти на ден“ : „Хората лъжат

по 200 пъти на ден и изричат по една лъжа на всеки 8 минути установиха американски учени след сериозно проучване... Според учените лъжата е ключова за доброто функциониране на обществото. Съвременният свят би бил ужасен, ако всеки казва само истината. Такъв тип ще бъде обявен веднага за подривен елемент.“ Какво да кажем днес след повече от 30 години от написването на тази статия? Човечеството ежедневно е заливано чрез многобройните медии от така наречените „фейк новини“ – фалшиви новини и информации. В много страни (и в България) съществува така нареченият празник – „Ден на лъжата“ – честван на 1-ви април. Вече става все по-трудно да бъде различена истината от лъжата, и това е още един сигурен белег, че с бързи темпове светът се приближава към Второто Пришествие и към собствената си гибел.

Десетата заповед: „Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито осела му, нито каквото и да е нещо, което е на ближния ти!“ (Изход 20:17)

Тази заповед е насочена към човешките мисли, съвест, към подбудите за нашите постъпки и действия. Преди да извършим нещо ние първо го пожелаваме в ума си. То първо се заражда в мислите и съзнанието ни. Може никога на практика да не извършим даден грях, но ако постоянно си го мислим и желаем, в Божиите очи ние всъщност сме го извършили. Ето думите на Исус по въпроса:

„Чули сте, че е било казано: „Не прелюбодействай.“ Но Аз ви казвам: че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.“ (Матей 5:27-28)

В Притчите се каза: „Защото каквито са мислите в

душата му – такъв е и той“ (Притчи 23:7). Друга мисъл гласи: „Ако имаше съд, който да осъжда хората заради мислите им, цялото човечество щеше да бъде зад решетките“ (Платон). Библията го изразява с думите: **„Няма праведен нито един...“** Трябва първо грешника да промени мислите си, а оттам и думите и действията си. Точно това има предвид Библията под термина „новорождение“. Не физическо, а духовно, вяра в истинския Бог и нов начин на мислене и на живот. За да бъде спасен един грешник умът му трябва да се преобрази от „ум Адамов“, в „ум Христов“. Проблемът е в ума, а не в действията. Действията са само последица. Не трябва да завиждаме на никого за нищо и да не пожелаваме нищо което не ни принадлежи. Човешките закони са променливи и несъвършени. Божият закон е безкрайно по-дълбок, защото удря в основата на проблема, осъжда злото и греха още в неговото зараждане – в порочните мисли и престъпни тайни планове.

И така, на Божият морален закон се крепи човешкото общество и земната цивилизация. Ужасното зло и безкрайни проблеми на човечеството се дължат не на друго, но точно поради факта, че тези десет Божии заповеди биват нарушавани многократно, масово и ежедневно. Дори една голяма част от християнския свят – протестантизма твърди и проповядва, че Божият закон вече е остарял, ненужен, невалиден и „прикован на кръста“ визирайки текста в Колосяни 2:14, но той се отнася само за жертвената система. Обявявайки Декалога за невалиден, те едва ли осъзнават какъв абсурд и каква нелепост изговарят. Това означава, че след кръста Исус Христос вече е разрешил да се краде, лъже, убива, прелюбодейства и т. н. Сам Исус Христос дава отговор на това измамно и самоубийствено твърдение:

„Да не мислите, че съм дошъл да разруша за-

кона или пророците; не съм дошъл да разруша, а да изпълня. Защото истина ви казвам: Докато премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине докато всичко не се сбъдне.“ (Матей 5:17-18)

Единственият закон който е премахнат и „прикован на кръста“ е този за жертвите, защото великата Жертва – Христос вече е принесена. Ето, какво още казва Христос за закона:

„Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както Аз опазих заповедите на Моя Отец и пребъдвам в Неговата любов.“ (Йоан 15:10)

„Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди.“ (Йоан 14:15)

„Затова, ето какво е любов към Бога: Да пазим Неговите заповеди, а заповедите Му не са тежки.“ (Йоан 5:3)

Апостол Йоан добавя още:

„... и по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му. Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пазя, е лъжец и истината не е в него.“ (1Йоаново послание 2:3-4)

Можем ли да разделяме заповедите на важни и маловажни, като спазваме едни, а нарушаваме други? Апостол Яков дава отговора:

„Защото, който опазя целия закон, а съгреша в едно, бива виновен във всичко. Понеже, Онзи Който е казал: „Не прелюбодействай!“ е казал и „Не убивай!“, така че ако не прелюбодействаш, а пък убиваш, станал си престъпник на закона.“ (Яков 2:10-11)

Ролята на закона се състои в посочването на греха и даването на изходен път от осъждането. Божият закон е непогрешимият „детектор“ на греха. Апостол Павел е записал точно това:

„Не бих познал греха, освен чрез закона.“
(Римляни 7:7)

„Всеки който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие.“ (1Йоан 3:4)

„Така законът стана за нас детеводител, за да ни доведе при Христос, за да се оправдаем чрез вяра.“ (Галатяни 3:24)

Някои се опитват да разделят и противопоставят вярата и благодатта на закона, но това просто е невъзможно. Те са единни и неделими. Вярата утвърждава и изпълнява закона, а спазването на закона е израз на вярата, познаването и любовта към Бога. Апостол Павел е пределно ясен и категоричен:

„Тогава чрез вяра отменяме ли закона? Да не бъде! Но утвърждаваме закона.“ (Римляни 3:31)

„Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!“ (Римляни 6:15)

Ето какво се е случило на кръста: **„Милост и истина се срещнаха, правда и мир се целунаха.“**
(Псалм 85:10)

Някои (основно протестанти) заявяват, че Христос е дал нова заповед. Но да видим каква е тази заповед, дали премахва закона и дали е нова?

„Нова заповед ви давам: Да се любите един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг. По това ще познаят всички, че

**сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.
(Йоан 13:34-35)**

„И любовта е това: Да ходите по Неговите заповеди. Тази е заповедта, която сте чули отначало.“ (2Йоаново послание 6)

Коя е новата заповед? Това е заповедта на и за агапе любовта. Тя е и самата същност на Бога – **„Защото Бог е любов“** (1Йоан 4:8)

Божият закон не е нищо друго освен Божият характер представен в писмен вид и практически изявен видимо в живота на Божия Син - Исус Христос. И тази заповед изобщо не е нова, но е тази **„която сте чули отначало“**. Тя не е нито нова, нито стара, но е вечна, защото Бог е вечен и агапе любовта Му е вечна и непроменима – **„Неговата милост е вечна“** (Псалм 107:1); **„Аз Господ не се изменям“**... (Малахия 3:6); **Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.“** (Яков 1:17) **„Любовта изпълнява закона“** (Римляни 13:10)

И още Библейски текстове относно закона – от Стария и от Новия завет:

„Законът Господен е съвършен, възвръща душата; изявлението Господне е вярно, дава мъдрост на простия; повеленията Господни са прави, веселят сърцето; заповедта Господня е светла, просвещава очите.“ (Псалм 19:7-8)

„Нека прибегнат при закона и свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.“ (Исая 8:20)

„Нека чуем края на цялото слово: „Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко

за човека.“ (Еклисиаст 12:13)

„Защото не законослушателите са праведни пред Бога, но законоизпълнителите ще бъдат оправдани.“ (Римляни 2:13)

„Тук е нужно търпението на светиите, на тези които пазят Божииите заповеди и вярата Исусова.“ (Откровение 14:12)

Божият закон не е някакъв пакет от произволно измислени и насилствено налагани ограничителни заповеди, а отразяват самата същност на Бога. Божият закон е копие и израз на Божия характер представен в писмена форма – на камък (двете каменни плочи – скрижали с десетте заповеди от Синай). Исус Христос – Божият Син е съвършената, видима и жива изява на този закон – характер на Отец.

Всеки грях означава самоубийство. Всеки грях показва сатанинския характер. Всяко нарушаване на някоя Божия заповед, означава дисхармония и прекъсване на връзката с Бога, като неминуемата последица от това е смърт. Не, че Бог ще убие нарушителите, а нарушителят сам си „затваря кранчето“, и сам си „сваля шалтера“ – „изключва се от контакта“, прекъсва връзката си с Източника на живота. Божият закон не е никакво ограничение, но е едно голямо благословение, предпазен щит против греха, разложението и смъртта. Божият закон в оригинал звучи повече като обещания отколкото като заповеди. Исус Христос в Своята „планинска проповед“ записана в Матей пета глава е разкрил това „ново звучене“ на заповедите:

„Чули сте било казано, но Аз ви казвам....“

Бог чрез Христос иска да даде на всеки грешник „**ново сърце**“. От каменно, то да стане „**меко сърце**.“ Божият закон от каменните плочи от Синай да

бъде вложен, прехвърлен, имплантиран в човешкия ум-сърце и да го смекчи, просветли, съживи, поднови, за да спаси грешника от смърт. Ето го и самото обещание:

„Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложя вътре у вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложя Духа Си вътре у вас, ще ви направя да постъпвате според наредбите Ми, да пазите законите Ми и да ги извършвате.“ (Йезекиил 36:26-27)

Това е обещание от Твореца - Бог и тази сърдечна и животоспасяваща трансплантация, не може да бъде извършена от човек, но грешникът трябва да даде своето съгласие и разрешение на Великият Лекар на човешките тела и души да я извърши. Това става по един невидим начин чрез Божия Дух, Исусовия Дух – Утешителят, Спасителят от греха и смъртта. Ако грешникът се противи и бунтува, Бог няма да го насили, но с голяма скръб и мъка ще се оттегли от него и ще го остави да понесе резултатите от собственото си самоубийствено решение. Дано всеки с вяра се предаде в ръцете на Спасителя.

Апостол Петър е записал следното:

„И така пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, докато се закори и зорницата изгрее в сърцата ви.“ (2Петрово 1:19)

Коя е тази „зорница“? Апостол Йоан дава отговора:

„Аз, Исус изпратих ангела Си да ви засвидетелства това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда.“ (Откровение 22:16)

Христос е тази „зорница“, която трябва да изгрее в помрачените от греха човешки умове и сърца, за да се спасят.

Даваме думата и на апостол Павел:

„... на които Бог пожела да открие какво е превъзходното богатство на тази тайна сред езичниците, тоест Христос във вас, надеждата на славата.“ (Колосяни 1:27)

„Дечица мои, за които съм пак в родилни болки, докато се изобрази Христос във вас.“ (Галатяни 4:19)

От тези текстове разбираме, че не само чрез пророческото слово, но чрез цялата Библия, чрез Евангелията и останалите Писания „зорницата“, „светлата утринна звезда“ – Христос трябва да освети човешките умове, за да се спасят. Човешката гордост и егоизъм трябва да бъдат стъпкани в прахта. Само тогава „зорницата“ може да изгрее в сърцето.

Това е и самата крайна цел на спасителния план за човека. Това е и великата борба която вече 6000 години след грехопадението в Едем се води между Христос и Сатана, между греха и правдата, за възстановяването и спасението на човека. Както апостол Павел казва, това са едни страшни „родилни болки“ докато Христос – Неговият прекрасен характер както преди грехопадението на Адам и Ева отново се възстанови и изобрази в човешкия ум. И когато това се случи човекът вече ще е спасен и ще стане годен за завръщане в Божието царство и във вечността: „Христос във вас, надеждата на славата“. Това е и момента, когато Божият закон от каменните плочи бъде записан в човешкия ум и сърце. Когато „съвършеният закон на свободата“ както го нарича апостол Яков (в Яков 1:25) започне да бъде спазван съвършено от човеш-

ките същества, тогава отново на земята ще настане Рай. Никой няма да се насилва да го спазва и дори никой няма да мисли, че има и спазва някакъв закон, както е било преди появата на греха във вселената. Всичко ще бъде така естествено, както дишането и самия живот.

Молитвата ми към Бог е за всеки който е прочел всичко това, да може да го осмисли и както псалмопевецът цар Давид с наслада и радост да каже:

„... драго ми е Боже мой, да изпълнявам Твоя воля; да, законът Ти е дълбоко в сърцето ми.“
(Псалм 40:8)

БИБЛЕЙСКИТЕ ПРАЗНИЦИ

Хората по света много обичат празниците. Измислили са си хиляди такива и всеки ден някъде и нещо празнуват. Тези празници биват както – атеистични – светски, така и религиозни. Нерядко те се смесват и припокриват, като носят различен нюанс и акцент. Едните са основно за прослава на човека, а другите са за поклонение на така наречените „богове“, които всъщност не съществуват и са езичество. Има и така наречените „християнски празници“. Тази категория на практика също е смесица, преплитане и размиване на разликата между атеизъм и религия. Те се празнуват масово, по инерция и традиция и от вярващи и невярващи и всъщност не са нищо друго освен съвременна форма на езичество и идолопоклонство. Трябва да се отбележи, че за така наречените Коледа и Великден като празници, изрази и заповеди в Библията не съществуват. Не е известна датата нито на раждането на Христос, нито на Неговото възкресение. Те са само предполагаеми и приблизителни. Нещо повече – абсурдно е, че обикновено се празнуват двойно, на две различни дати от Православието и Католицизма. Няма как Христос да се е раждал и възкръсвал по два пъти. Като светски празници можем да споменем националните – държавни празници, професионални

такива, като – ден на миньора, ден на лозаря, на животновъда, на здравния работник, ден на труда (1-ви май), на космонавтиката и така почти за всички професии. Има и сезонни, като „баба Марта“, „първа пролет“. Празнува се ден на жената, ден на детето, ден на влюбените и т. н. Ако човек разгърне един църковен календар (православен) ще остане поразен и изумен. Ще установи, че няма нито един ден в годината (365 дни) който да не е някакъв празник. Или е ден на някой светец, светица, група от такива, или някакво събитие и предание. Това означава, че нито един ден в годината не трябва да се работи, а само да се празнува - (противно на Библията в която четвъртата Божия заповед гласи: „...Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела, а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа... (Изход 20:9-10)

Тези празници за светци и светици са така популярните днес „именни дни.“ Празнуват се масово и от вярващи и невярващи придружени с консумация на библейски нечисти храни, цигари, алкохол, светска музика и танци. Тези празници са за прослава на грешни човеци, а не за Святия Бог и са си форма на езичество. Дано повече хора проумеят този факт.

Последната малобройна, но истинската и най-важната категория касаеща човешкото осветление, благословение и спасение са Божиите празници. Записани са в Библията и са за прослава на Бог и за благословение на човека. Те биват седмични – съботата; месечни – новолуние; годишни – Пасха, Безквасни хлябове, Петдесетница, Тръбите, Йом Кипур, Шатро-разпъване. Подробно са представени в Левит 23-та глава и са наречени „Господни празници“, а не човешки. Всички те са самоизмамно потъпкани, изменени и отхвърлени от днешното християнство. Това обаче не е изненадващо, защото отдавна е пророкувано, че ще

се случи: „Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния и ще замисли да промени времена и закони.“ (Даниил 7:25)

Съботата е променена в неделя, а месечните и годишните празници – специални времена просто са отхвърлени. Тази промяна основно е извършена от Католическата църква под невидимите внушения и окултни измами на Сатана. Някои веднага ще кажат, че Библейските празници са „приковани на кръста“ както и десетте Божии заповеди и вече не са валидни. Това обаче изобщо не е вярно. Библейските специални времена са за среща на човека с Бога и за благословение и изцеление на вярващите. Те ще продължават да са в сила до самото Второ Пришествие на Исус Христос. Ето какво е записано в Библията за тях:

За Пасха: „**Празник на Господа във всичките ви поколения... наредба завинаги.**“ (Изход 12:14)

За празникът на безквасните хлябове: „**във всичките ви поколения чрез наредба завинаги.**“ (Изход 12:17)

За Петдесетница: „**Постановление завинаги във всичките ви жилища, във всичките ви поколения.**“ (Левит 23:21)

За Денят на умилостивението, или съда (Йом Кипур): „**постановление завинаги във всичките ви поколения, във всичките ви жилища.**“ (Левит 23:31)

Старозаветният Израил е бил Божият избран народ който да представя пред езическия свят истинският Бог, за да могат и останалите народи да бъдат духовно просветлени и привлечени към Него за тяхно спасение. След кръста и духовното отпадане на Израил тази важна задача и мисия се приема от християнския свят. Така, че Божиите празници автоматично

преминават към християните. Единственото нещо, което е „приковано на кръста“ и отпада са кръвните жертви, защото великата „Жертва“ към която те са сочели и символизирали – Исус Христос вече е принесена. Жертвата която Бог иска е безкръвна – смирение, покаяние, вяра и „дух съкрушен“. Празничните времена си остават. Апостол Павел ги е спазвал:

„Затова нека пазим празника, не със стар квас, нито с квас на злоба и нечестие; но с безквасни хлябове от искреност и истина.“ (1Коринтяни 5:7-8)

Празникът на безквасните хлябове е свързан с празника „Пасха“, която е напомняне на израилтяните за изхода им от робството в Египет, а в бъдеще и за християните днес за изхода от робството на греха осигурено от Божия Син Исус Христос.

„Защото Павел бе решил да отмени Ефес, за да не се бави в Азия; понеже бързаше, ако му беше възможно да се намери в Йерусалим за деня на Петдесетницата.“ (Деяния на апостолите 20:16)

Апостол Павел е бързал, за да може да стигне навреме за Петдесетница, която е вторият годишен празник (50 дни) след Пасхата.

Съботата и празниците също показват и олицетворяват Божият модел – Източник – канал; Бог Отец – Източник – Божият Син Исус Христос (видим Канал). Съботата е източникът на седмичните духовни благословения за човека, които се увеличават многократно в месечните и годишните такива съдържащи се в тези специални определени от Бога времена. Увеличаващите се благословения са видни и от броя и количеството на принасяните жертви и приноси в Стария Завет. Ежедневно сутрин и вечер е била принасяна по

една жертва, в събота по две, а в месечните и годишните техният брой се е увеличавал многократно. Не, че Бог е искал кръв и много жертви, но те показват Божието желание многократно да увеличава духовните Си благословения над грешниците, за да могат да „прогледнат“, да бъдат възстановени от пораженията на греха и да се спасят. Днес тези специални времена – празници не са премахнати, но важат с още по-голяма сила и ще бъдат валидни до самото Пришествие на Христос. Нещо повече, за съботата и новолунията се казва, че ще се празнуват и през цялата вечност:

„Защото както новото небе и новата земя, които Аз ще направя, ще пребъдват пред Мене, казва Господ, така ще пребъде и родът ви и името ви. И от новолуние до новолуние, и от събота до събота ще идва всяка твар да се покланя пред Мене, казва Господ.“ (Исая 66:22-23)

Моля се всеки читател да размисли върху този въпрос и да вземе правилно решение относно празничните времена. Който ги отхвърля сам се ощетява и лишава от големи благословения и застрашава освещението си и дори самото си спасение. Нека всеки да опита и вкуси от тези специални Божии благословения: **„Вкусете и вижте, че Господ е благ.“** (Псалм 34:8)

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Изводите които могат да бъдат направени след прочитането на представените библейски истини са, че целият свят от грехопадението до днес живее в един ужасен духовен мрак, погубващ огромната част от човечеството. Този духовен мрак се изразява в три направления: атеизъм (няма Бог); езичество (вяра в много, но несъществуващи – измислени богове); измамено християнство (основно вярва в несъществуващ бог Троица – Триединство, и че Бог убива и наказва всеки грешник, т. е. има насилствен характер). Има и още много други измами и заблуди в популярното християнство, като: безсмъртие на душата и живот след смъртта, поклонение и молитви към отдавна мъртви светци и светици (икони, статуи и др.), поклонение в неделя, а не в събота, каквато е четвъртата Божия заповед, потъпкване и „приковаване на кръста“ на Божия закон и на специалните времена-празници дадени за благословение на вярващите, за освещаване и възстановяване на човешкия характер по „Божий образ и подобие“ и др. Дано всеки да размисли за всичко това и да вземе правилни решения и посока в живота си. Това неминуемо ще предизвика и изисква различни видове жертви, смелост, твърдост, воля и устояване на вътрешен и външен натиск,

вяра, смирение, покаяние и молитви за духовна сила от Бога за победа във всичко това. Спасението от греха и смъртта е една жестока борба, война на живот и смърт със собствения „аз“ – егоизъм, но победата над него означава спасение и вечен живот.

Да завършим с няколко насърчителни библейски текста:

„Тогава Исус пак им говори казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.“ (Йоан 8:12)

„Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Исус Христос нашия Господ.“ (Римляни 6:23)

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени и Аз ще ви успокоя.“ (Матей 11:28)

„Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат изобилно.“ (Йоан 10:10)

„... и който е жаден нека дойде. Който иска нека вземе даром водата на живота.“ (Откровение 22:17)

Тази малка книжка основана на Божието слово – Библията е адресирана и към вярващи и невярващи, към всеки който не е удовлетворен от настоящия живот и устройството на този свят, от неговите временни и измамни ценности и търси истинска цел, смисъл, светлина и вечен живот.

„Щом човек веднъж осъзнае, че смъртта е края на всичко, няма по-лошо от живота.“ (Лев Толстой)

„На този свят ценно и скъпо е само това, което не може да се купи с пари.“ (Антоан Екзюпери)

„Когато открием вътре в себе си копнеж, който не може да бъде удовлетворен с нищо от този свят, можем да заключим, че сме били създадени за един различен свят.“ (Клайв Луис)

„Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той, е Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети светът с познаването на Божията слава в лицето на Исус Христос.“ (2Коринтяни 4:6)

„Аз дойдох светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене.“ (Йоан 12:46)

Моля се всеки читател да бъде огрян от Христовата светлина, да се отдели от този заслепен, мрачен, измамен, самоубийствен и загиващ свят, да прибегне с вяра при Бога чрез Христос за спасение, да бъде преобразен и възстановен от греха, за да живее в Божието царство и във вечността.

